

Tocant a la plaça, hi havia l'altra fleca de can Bayó (Esponellà) que a més de fer molt bon pa, tenien l'especialitat d'unes galetes molt famoses, que en deien galetes de l'àvia Bayona. Els dos fills, en Juanito, bon músic, i l'Enric, pescador, no continuaren el negoci. L'Enric, quan arribava de la pesca, amb un fogonet de carbó, es fregia les sardines al bell mig del carrer. Tots els veïns havien d'olorar la laire d'aquell peix fregit, que ara diuen que va bé per combatre el colesterol.

A la Plaça de l'Església, hi havia la confiteria més important de Begur La Palma o la botiga nova, regentada per en Josep Tries, germà d'en Vicenç. Tenien l'especialitat de la tortada de Banyoles, que era exquisida. Van tenir sempre molt bons professionals. Els últims anys, quan la filla Maria es traslladà a viure a ciutat de Mèxic, portaven la pastisseria la seva mare Catarineta i el seu germà, en Xicu Battle.

Per últim, hi havia la Cooperativa, propietat de tots els socis. Venien tota classe d'articles: pa, terrissa, vidre, paelles, pots i cassoles. Els dependents més antics, i que jo recordo, eren en Xicu de l'Oli, en Perico Frigola Caner, en Gasull i en Marcel Neras (pare). De flequers, en Planes, l'Eduard Marrec (Mont) i en Camilo Castelló. De director, primer en Fortunat Moret i més tard en Pere Antic (Ferriol), i de comptable, en Lluís Bruno (Geli). També es feien les tragines amb un carro i un cavall, menat per en Pere Negre (Triadú).

Durant la revolució i també amb la postguerra, es tancaren moltes botigues i se n'obriren altres de noves.

L'Estrella Mont s'establí al carrer Pi i Ralló, on avui hi ha el restaurant

Vietnamita. Venia tota classe de sabons, lleixiu i articles de neteja. El seu marit, en Cinto Pei (Moret), fou molts anys agutzil i pregoner de l'Ajuntament. Quan hi havia algun esdeveniment, un espectacle al Centre o a la Plaça o arribava peix a deshora, amb la trompeta feia el pregó per tots els carrers de Begur.

L'Emília Vázquez va ser una temporada la continuadora de l'espardenyeria de l'Emília Ros. En Vicenç David tenia una taverna al carrer de la Creu anomenada Las Cuevas. La confiteria "La Palma" es traspasà a en Joan Fontanilles, pare de la Quimeta del Farolillo. Més tard, es tornà a traspasar a en Ramon Cullell, com a botiga de queviures. En Josep Martí tenia una fruiteria al carrer Tató, que en deien a can Tiriró. No sé per quin motiu, va sortir una dita que deia: "¿De qué vive Tiriró?", i la gent contestava: "De frutas". L'Enric Quintana, darrere l'Església, també venia grans i queviures. Solia anar sempre amb un sac a l'espatlla, que les males llengües deien que hi portava una fura.

On avui hi ha la peixateria Arnau, l'avi Carles va posar-hi una botiga de grans i d'altres articles. Era el temps de l'estraperlo. Tenia un molinet de fer farina de farro i blanquejava arròs de Pals. També tenia magatzem de gel. En aquell temps, poca gent tenia congeladors i neveres elèctrics.

A més de tots aquests establiments, a la Plaça hi havia el mercat diari de verdulaires que pujaven de Regencós, d'Esclanyà i dels Masos de Pals. Les peixateres de les platges i les gallinaires, que venien menuts i aviram.

En aquells temps de misèria és de



El carrer Pi i Ralló era un dels més comercials de Begur. En primer terme, a la dreta, can Nan.

suposar que totes aquestes botigues devien guanyar-se poc o molt la vida. Avui, que les vaques són més grasses, només n'hi ha una, a més dels supermercats. En aquesta època, han proliferat més les botigues de roba. Abans, quan et faltava alguna peça, havíem d'anar a can Pascàssio o a ca la Paquita Prats de Palafrugell a comprar una punta o un botó.

En una altra ocasió parlaré dels altres establiments i negocis que també hi havia al nostre poble.

Bon estiu i bones festes.

M. FRIGOLA i GISPERT

Neix l'Associació de Comerciants de Begur

Hem rebut una nota de la recent creada Associació de Comerciants, amb el text següent:

"Tenim el plaer de comunicar-vos que, per fi i després de la paperassa habitual, hem constituït l'Associació de Comerciants de Begur.

L'Associació està oberta a tothom que tingui un negoci i el seu objecte principal és desenvolupar, conservar i millorar els valors del municipi, en col·laboració amb els ens, entitats oficials i vilatans.

Aprofitem aquesta magnífica finestra que és Es Pedrís Llarg per demanar als comerciants que encara no s'han fet socis d'aquesta associació que se'n facin. Tots, i sobretot Begur, hi guanyarem".

ISA DE CRUÏLLES